TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2025. gada 3. jūlijā *

[Teksts labots ar 2025. gada 18. septembra rīkojumu]

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts – Valsts tiesas pilnvaras un pienākumi – Fiziskas personas maksātnespējas procedūra – Maksātnespējas tiesas pilnvaru neesība pēc savas ierosmes pārbaudīt prasījumu sarakstā iekļauta prasījuma pamatā esoša līguma noteikumu negodīgumu – Šīs tiesas pilnvaru noteikt pagaidu pasākumus neesība – Efektivitātes princips

Lietā C-582/23 [*Wiszkier*] [i]

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi* (Lodzas Centra rajona tiesa Lodzā, Polija) iesniegusi ar 2023. gada 2. augusta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 20. septembrī, tiesvedībā

[labots ar 2025. gada 18. septembra rīkojumu]

R.S.,

piedaloties:

C. *S.A.,*

P.C., kurš rīkojas kā R.S. un M.S. maksātnespējas administrators,

M.K., kurš rīkojas kā *G. S.A.* maksātnespējas administrators,

J.J.,

M.G.,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], tiesneši N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] (referents), A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], M. Kondinanci [*M. Condinanzi*] un R. Frendo [*R. Frendo*],

ģenerāladvokāts: D. Špīlmans [*D. Spielmann*],

* Tiesvedības valoda – poļu.

[i] Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

sekretāre: M. Sekežiņska [*M. Siekierzyńska*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2024. gada 14. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– P.C., kurš rīkojas kā R.S. un M.S. maksātnespējas administrators, vārdā – *M. Kiejna*, *radca prawny*,

– M.K., kurš rīkojas kā G. *S.A*. maksātnespējas administrators, vārdā – *P. Cieślak*, *M. Pyzik-Waląg*, *J. Szewczak* un *Ł. Żak*, *adwokaci*, kā arī *M. Pugowski*, *aplikant radcowski*,

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, *M. Kozak*, *K. Rudzińska* un *S. Żyrek*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Brauhoff*, *O. Glinicka*, *P. Kienapfel* un *P. Ondrůšek*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2025. gada 6. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.) 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar maksātnespējas procedūru, kas ierosināta attiecībā uz maksātnespējīgo patērētāju R.S. un ir par viņa kreditoru, to vidū arī kādas bankas, proti, G. *S.A*. bankas (turpmāk tekstā – "G. banka"), prasījumu atmaksas plāna sagatavošanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 93/13 divdesmit ceturtajā apsvērumā paredzēts:

"[..] dalībvalstu tiesām un administratīvām iestādēm jābūt to rīcībā adekvātiem un efektīviem līdzekļiem, lai novērstu tālāku negodīgu noteikumu piemērošanu patērētāju līgumos".

4 Šīs direktīvas 6. panta 1. punktā noteikts:

"Dalībvalstis nosaka, ka negodīgi noteikumi, kas izmantoti pārdevēja vai piegādātāja ar patērētāju noslēgtā līgumā, atbilstoši savas valsts tiesību aktiem nav saistoši patērētājam un ka līgums pie tādiem pašiem noteikumiem turpina pusēm būt saistošs, ja tas var pastāvēt bez negodīgajiem noteikumiem."

5 Minētās direktīvas 7. panta 1. punkts formulēts šādi:

"Dalībvalstis nodrošina, ka patērētāju un konkurentu interesēs pastāv adekvāti un efektīvi līdzekļi, lai novērstu negodīgu noteikumu ilgstošu izmantošanu pārdevēju vai piegādātāju ar patērētājiem noslēgtos līgumos."

Polijas tiesības

Maksātnespējas likums

6 Maksātnespējas procedūru reglamentē 2003. gada 28. februāra *ustawa –Prawo upadłościowe* (Maksātnespējas likums; *Dz. U.* Nr. 60, 535. poz.), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (2019. gada *Dz. U.*, 498. poz., ar grozījumiem, turpmāk tekstā – "Maksātnespējas likums").

7 Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 2. panta 2. punktu ar šo likumu reglamentēto procedūru attiecībā uz fiziskām personām, kuras neveic saimniecisko darbību, īsteno tā, lai tiktu dzēstas maksātnespējīgā parādnieka saistības, kas nav dzēstas maksātnespējas procedūrā, un, ciktāl iespējams, tiktu maksimāli apmierināti kreditoru prasījumi.

8 Šī likuma 61. pantā noteikts, ka no maksātnespējas pasludināšanas brīža maksātnespējīgā parādnieka manta kļūst par maksātnespējas masu, kura tiek izmantota, lai apmierinātu kreditoru prasījumus.

9 Atbilstoši minētā likuma 62. pantam, neskarot tā 63.–67.a pantā paredzētos izņēmumus, maksātnespējas masā ietilpst manta, kas maksātnespējīgajam parādniekam piederēja maksātnespējas pasludināšanas brīdī, un manta, ko viņš ieguvis maksātnespējas procedūras laikā.

10 No Maksātnespējas likuma 63. panta 1. punkta 2. apakšpunkta izriet, ka maksātnespējas masā neietilpst tā maksātnespējīgā parādnieka darba algas daļa, ko nevar apķīlāt.

11 Saskaņā ar šī likuma 151. panta 1. punktu no maksātnespējas pasludināšanas brīža maksātnespējas procedūru vada bankrota lietu tiesnesis, izņemot darbības, kas ir maksātnespējas tiesas kompetencē.

12 Minētā likuma 152. panta 1. punktā paredzēts, ka bankrota lietu tiesnesis vada maksātnespējas procedūru, uzrauga maksātnespējas administratora darbības, nosaka, kurām maksātnespējas administratora darbībām nepieciešama bankrota lietu tiesneša vai kreditoru komitejas piekrišana, un norāda uz maksātnespējas administratora neizpildītiem pienākumiem. Turklāt saskaņā ar 152. panta 2. punktu bankrota lietu tiesnesis veic arī citas šajā likumā noteiktas darbības.

13 Maksātnespējas likuma 154. pantā noteikts, ka bankrota lietu tiesnesim, veicot savas darbības, ir tiesas un tiesas priekšsēdētāja tiesības un pienākumi.

14 Šā likuma 236. pantā paredzēts:

"1. Kreditoram, kuram ir prasījums pret maksātnespējīgā parādnieka personīgo mantu un kurš plāno piedalīties maksātnespējas procedūrā, prasījums jāpaziņo bankrota lietu tiesnesim maksātnespējas pasludināšanas lēmumā noteiktajā termiņā, ja ir nepieciešams konstatēt kreditora prasījumu.

2. Kreditoram ir tiesības paziņot prasījumu arī tad, ja tas nodrošināts ar hipotēku, ķīlu ar nodošanu valdījumā vai bez tās, Valsts kases prioritātes tiesībām, kuģa hipotēku vai jebkuru citu ierakstu zemesgrāmatā vai kuģu reģistrā. Ja kreditors nepaziņo šos prasījumus, tie tiek automātiski iekļauti prasījumu sarakstā.

3. 2. punkts *mutatis mutandis* ir piemērojams prasījumiem, kas nodrošināti ar hipotēku, ķīlu ar nodošanu valdījumā vai bez tās, Valsts kases prioritātes tiesībām vai kuģa hipotēku uz mantu, kas ietilpst maksātnespējas masā, ja maksātnespējīgais parādnieks nav parādnieks attiecībā uz savu personīgo mantu un kreditors plāno piedzīt savus prasījumus attiecībā uz lietu, kas apgrūtināta maksātnespējas procedūrā.

4. Šī panta noteikumi par prasījumiem ir piemērojami arī citiem parādiem, kas jāsedz no maksātnespējas masas."

15 Minētā likuma 243. panta 1. punktā precizēts, ka maksātnespējas administrators pārbauda, vai paziņotais prasījums ir pamatots ar rēķiniem vai citiem maksātnespējīgā parādnieka dokumentiem, vai arī ar zemesgrāmatas vai citu reģistru ierakstiem, un aicina maksātnespējīgo parādnieku noteiktā termiņā iesniegt paziņojumu, norādot, vai viņš atzīst prasījumu.

16 Šī likuma 244. pantā noteikts, ka pēc prasījumu paziņošanas termiņa beigām un paziņoto prasījumu pārbaudes maksātnespējas administrators nekavējoties, bet ne vēlāk kā divu mēnešu laikā no prasījumu paziņošanas termiņa beigām, sagatavo prasījumu sarakstu.

17 Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 260. panta 2. punktu, ja nav izteikti iebildumi, bankrota lietu tiesnesis pēc iebildumu izteikšanas termiņa beigām apstiprina prasījumu sarakstu.

18 No šī likuma 261. panta izriet, ka bankrota lietu tiesnesis var pēc savas ierosmes grozīt prasījumu sarakstu, ja konstatē, ka tajā iekļauti pilnībā vai daļēji neesoši prasījumi vai prasījumi, kuriem būtu jābūt sarakstā, nav tajā iekļauti; lēmumu, ar kuru grozīts saraksts, automātiski publicē, un to var pārsūdzēt.

19 Minētā likuma 491.[14] pantā paredzēts:

"1. Pēc galīgā sadales plāna izpildes un gadījumā, ja sadales plāns maksātnespējīgā parādnieka mantas nepietiekamības dēļ netika sagatavots, maksātnespējas tiesa pēc prasījuma saraksta apstiprināšanas un maksātnespējīgā parādnieka, maksātnespējas administratora un kreditoru uzklausīšanas sagatavo kreditoru prasījumu atmaksas plānu vai 491.[16] pantā paredzētajos gadījumos uzod veikt maksātnespējīgā parādnieka parādu dzēšanu, nesagatavojot kreditoru prasījumu atmaksas plānu.

2. Lēmumu par kreditoru prasījumu atmaksas plāna sagatavošanu vai maksātnespējīgā parādnieka parādu dzēšanu, nesagatavojot kreditoru prasījumu atmaksas plānu, izsniedz kreditoriem. Šo lēmumu var pārsūdzēt.

3. Procedūra beidzas, kad lēmums par kreditoru prasījumu atmaksas plāna sagatavošanu vai maksātnespējīgā parādnieka parādu dzēšanu, nesagatavojot kreditoru prasījumu atmaksas plānu, stājas likumīgā spēkā."

20 Šī likuma 491.[15] panta 1. un 4. punktā noteikts:

"1. Maksātnespējas tiesa lēmumā par kreditoru prasījumu atmaksas plāna sagatavošanu precizē, kādā apmērā un termiņā, kas nepārsniedz 36 mēnešus, maksātnespējīgajam parādniekam jāatmaksā prasījumu sarakstā atzītie parādi, kuri netika samaksāti procedūras laikā, pamatojoties uz sadales plāniem, un kāda maksātnespējīgā parādnieka parādu daļa, kas radās pirms maksātnespējas pasludināšanas brīža, tiks dzēsta pēc kreditoru prasījumu atmaksas plāna izpildes.

[..]

4. Maksātnespējas tiesai nav saistoša maksātnespējīgā parādnieka nostāja par kreditoru prasījumu atmaksas plāna noteikumiem. Sagatavojot kreditoru prasījumu atmaksas plānu, tiesa ņem vērā maksātnespējīgā parādnieka ienākumus, viņa un viņa apgādībā esošo personu nepieciešamību sevi uzturēt, tostarp mājokļa ziņā, neapmierināto prasījumu apmēru un reālo iespēju tos apmierināt vēlāk."

Likums par Darba kodeksu

21 1974. gada 26. jūnija *Ustawa – Kodeks pracy* (Likums par Darba kodeksu; *Dz. U.* Nr. 24, 141. poz.), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (2022. gada *Dz. U.*, 1510. poz., ar grozījumiem), 87. pantā citstarp noteikts, ka citu parādu piedziņas vai to naudas avansu ieturēšanas gadījumā, ko darba devējs samaksājis par profesionālajiem izdevumiem, var ieturēt līdz pat pusei no darba algas.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

22 2007. gada 30. martā R.S., viņa sieva un vēl divas fiziskas personas noslēdza Šveices frankos (CHF) indeksētu hipotekārā kredīta līgumu ar G. banku par summu 489 821,63 Polijas zlotu (PLN) (aptuveni 116 587,34 EUR) un ar termiņu uz 360 mēnešiem.

23 Ar 2019. gada 15. oktobra lēmumu tika pasludināta R.S. maksātnespēja, un pēc tam tika iecelts maksātnespējas administrators.

24 Ar 2021. gada 26. aprīļa lēmumu bankrota lietu tiesnesis apstiprināja maksātnespējas administratora sagatavoto prasījumu sarakstu. Lielākā daļa šajā sarakstā iekļauto prasījumu bija G. bankas prasījumi, kas izrietēja no pamatlietā aplūkotā hipotekārā kredīta līguma. Nekādi iebildumi netika izteikti, un R.S. atzina visus šos prasījumus.

25 2023. gada 20. jūlijā tika pasludināta G. bankas maksātnespēja, un maksātnespējas procedūra tika turpināta, piedaloties tās maksātnespējas administratoram.

26 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka maksātnespējas tiesai, balstoties uz maksātnespējas administratora jau izveidoto un bankrota lietu tiesneša apstiprināto prasījumu sarakstu, maksātnespējas procedūrā jāsagatavo maksātnespējīgās personas kreditoru prasījumu atmaksas plāns vai jākonstatē, ka maksātnespējas masā uzkrātie aktīvi ir pietiekami, lai segtu visus tā parādus, un prasījumu atmaksas plāns tādēļ nav nepieciešams. Šajā ziņā ar šīs tiesas lēmumu tiek izbeigta maksātnespējas procedūra.

27 Šobrīd izskatāmajā lietā maksātnespējas tiesa ir *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi* (Lodzas Centra rajona tiesa Lodzā, Polija), kas ir iesniedzējtiesa. Tā uzskata, ka pamatlietā aplūkotajā hipotekārā kredīta līgumā ir ietverti negodīgi noteikumi, kas var izraisīt tā spēkā neesību, un norāda, ka šis aspekts iepriekš nav izvērtēts. Šīs tiesas skatījumā G. bankas prasījumi ir mazāki par deklarētajiem vai to pat vispār nav.

28 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, pirmkārt, ka, lai gan R.S. jau ir atzinis visus prasījumus, no maksātnespējas procedūras materiāliem neizriet, ka viņš būtu bijis informēts par to, ka pamatlietā aplūkotā kredītlīguma noteikumi varētu būt negodīgi, vai būtu apzināti paziņojis, ka nevēlas izmantot Direktīvā 93/13 paredzēto aizsardzību. Tomēr R.S. profesionālais pārstāvis, kurš viņu pārstāv kopš 2022. gada 3. novembra, šajā tiesā apgalvoja, ka hipotekārā kredīta līgumā ir ietverti negodīgi noteikumi. Turklāt R.S. nebija iespējas pašam celt prasību, lai pieprasītu savu tiesību aizsardzību saskaņā ar šo direktīvu, jo viņa aktīvus pārvaldīja un vēl joprojām pārvalda maksātnespējas administrators.

29 Iesniedzējtiesa uzskata, ka piemērojamās valsts tiesību normas neļauj maksātnespējas tiesai, sagatavojot prasījumu atmaksas plānu, pašai pārbaudīt, vai līgumā nav ietverti negodīgi noteikumi. Maksātnespējas tiesa var vienīgi apturēt tiesvedību un nodot jautājumu izskatīšanai bankrota lietu tiesnesim, lai tas pēc savas ierosmes varētu grozīt prasījumu sarakstu, bet tas savukārt var novilcināt lietas izskatīšanu.

30 Otrkārt, iesniedzējtiesa norāda, ka maksātnespējas procedūrā ir grūti noteikt, kurai iestādei attiecīgā gadījumā jāizvērtē aplūkoto līguma noteikumu iespējamais negodīgums. Proti, bankrota lietu tiesnesis paziņotos prasījumus izskata tikai formāli un nodod tos maksātnespējas administratoram, kurš tos pārbauda pēc būtības un sagatavo prasījumu sarakstu. Tādēļ bankrota lietu tiesnesim neesot juridiskas iespējas grozīt šo sarakstu pirms tā apstiprināšanas, ja vien pret to nav iebildusi kāda no personām, kam ir tiesības to darīt.

31 Tā kā šajā lietā nebija izteikti iebildumi un R.S. bankrota lietu tiesā nebija norādījis uz pamatlietā aplūkotā hipotekārā kredīta līguma noteikumu negodīgumu, bankrota lietu tiesnesim saskaņā ar valsts tiesībām nebija jāpārbauda prasījumu sarakstā iekļautā G. bankas prasījuma pamatotība. Apgalvojumu par hipotekārā kredīta līguma noteikumu iespējamo negodīgumu R.S. pārstāvis izvirzīja vien iesniedzējtiesā.

32 Treškārt, iesniedzējtiesa precizē, ka saskaņā ar R.S. apgalvoto pēc to summu atskaitīšanas, kuras paredzēts ieskaitīt maksātnespējas masā, viņa rīcībā paliek summa, kas nav pietiekama viņa un viņa ģimenes vajadzību apmierināšanai. Tomēr pamatlietā aplūkotajai maksātnespējas procedūrai piemērojamās tiesību normas neļauj nedz maksātnespējas tiesai, nedz bankrota lietu tiesnesim jebkādā veidā mainīt šo ieturējumu summu.

33 Ceturtkārt un visbeidzot, minētā tiesa atgādina, ka maksātnespējas procedūrā iegūtie līdzekļi tiek izmantoti, lai apmierinātu ne tikai G. bankas, bet gan visu kreditoru prasījumus. Ņemot vērā maksātnespējas masā ieskaitīto līdzekļu un citu parādu summu, šie līdzekļi var būt pietiekami, lai apmierinātu visus prasījumus, izņemot G. bankas prasījumu. Saskaņā ar Likuma par Darba kodeksu, redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, 87. pantu maksātnespējas masā joprojām tiek ieskaitīta puse no maksātnespējīgā parādnieka darba algas, un iespējamais pārpalikums viņam tiks izmaksāts vien maksātnespējas procedūras beigās.

34 Pastāvot šādiem apstākļiem, iesniedzējtiesa uzskata, ka maksātnespējīgais parādnieks var tikt atturēts no Direktīvā 93/13 paredzētās aizsardzības izmantošanas, jo, ja viņš to nelūgtu, maksātnespējas tiesa varētu ātrāk sagatavot viņa parādu atmaksas plānu, ņemot vērā viņa un viņa tuvo ģimenes locekļu vajadzības, kas, visticamāk, ietvertu tādu summu atmaksu, kuras ir mazākas par, summām, kas ieturētas no darba algas. Tas tomēr nozīmētu piekrist tam, ka prasījumu sarakstā ir iekļauts arī G. bankas prasījums.

35 Šādos apstākļos *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi* (Lodzas Centra rajona tiesa Lodzā, Polija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [93/13] 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka maksātnespējas tiesai ir saistošs bankrota lietu tiesneša maksātnespējas procedūrā apstiprinātais prasījumu saraksts, tādējādi liedzot maksātnespējas tiesai, kura pieņem lēmumu, ar ko procedūra tiek pabeigta, izvērtēt līguma noteikumu negodīgumu?

2) Vai Direktīvas [93/13] 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas neļauj maksātnespējas procedūrā noteikt pagaidu pasākumus un tādējādi var atturēt patērētājus no šajā direktīvā paredzētās aizsardzības izmantošanas?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

36 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka, tiklīdz tiesu iestāde fizisku personu maksātnespējas lietās ir apstiprinājusi prasījumu sarakstu un maksātnespējas tiesā ir uzsākta procedūra, minētais saraksts maksātnespējas tiesai ir saistošs un tādēļ tā nevar nedz izvērtēt kredītlīgumā, uz kuru balstīts minētajā sarakstā iekļautais prasījums, ietverto noteikumu negodīgumu, nedz grozīt šo sarakstu, bet tai ir jāaptur tiesvedība un jānodod jautājums par šo noteikumu iespējamo negodīgumu izskatīšanai attiecīgajai tiesu iestādei.

37 Šajā ziņā, pirmkārt, jāatgādina, ka Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts ir imperatīva norma un tā ir uzskatāma par normu, kas līdzvērtīga valsts tiesību normām, kurām valsts tiesību sistēmā ir imperatīvu normu statuss (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Gutiérrez Naranjo* u.c., C-154/15, C-307/15 un C-308/15, EU:C:2016:980, 54. un 55. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

38 Tādējādi valsts tiesai – ja tās rīcībā ir vajadzīgais tiesiskais un faktiskais pamatojums – pēc savas ierosmes ir jāvērtē Direktīvas 93/13 piemērošanas jomā ietilpstoša līguma noteikuma negodīgums un, to veicot, ir jāizlīdzina starp patērētāju, no vienas puses, un pārdevēju vai piegādātāju, no otras puses, pastāvošais nevienlīdzīgais spēku samērs (spriedums, 2022. gada 17. maijs, *Ibercaja Banco*, C-600/19, EU:C:2022:394, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Turklāt, ņemot vērā sabiedrības interešu, ko veido patērētāju aizsardzība, raksturu un nozīmi, Direktīvā 93/13, kā izriet no tās 7. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar tās divdesmit ceturto apsvērumu, dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt adekvātus un efektīvus līdzekļus, "lai

novērstu negodīgu noteikumu ilgstošu izmantošanu pārdevēju vai piegādātāju ar patērētājiem noslēgtos līgumos" (spriedums, 2024. gada 9. aprīlis, *Profi Credit Polska* (Tiesvedības, kurā pasludināts galīgs spriedums, atjaunošana), C-582/21, EU:C:2024:282, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Tā kā šajā lietā uzdotais jautājums skar tādas fiziskas personas maksātnespējas procedūru, kura neveic saimniecisku darbību, otrkārt, jāatgādina, ka Savienības tiesībās nav saskaņotas procedūras, kas piemērojamas līguma noteikumu iespējama negodīguma pārbaudei, un tāpēc atbilstoši dalībvalstu procesuālās autonomijas principam tās ietilpst šo dalībvalstu iekšējā tiesību sistēmā, tomēr ar nosacījumu, ka šīs procedūras nav mazāk labvēlīgas par tām, kas reglamentē valsts tiesībām pakļautas līdzīgas situācijas (līdzvērtības princips), un ka tās nepadara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi neapgrūtina Savienības tiesību aktos piešķirto tiesību īstenošanu (efektivitātes princips) (spriedumi, 2023. gada 4. maijs, *BRD Groupe Societé Générale* un *Next Capital Solutions*, C-200/21, EU:C:2023:380, 28. punkts, kā arī 2024. gada 9. aprīlis, *Profi Credit Polska* (Tiesvedības, kurā pasludināts galīgs spriedums, atjaunošana), C-582/21, EU:C:2024:282, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Runājot par līdzvērtības principu, Tiesai nav zināms neviens apstāklis, kas varētu radīt šaubas par pamatlietā aplūkotā tiesiskā regulējuma atbilstību šim principam.

42 Attiecībā uz efektivitātes principu jānorāda, ka tas, vai valsts tiesiskais regulējums padara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtina Savienības tiesību piemērošanu, jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgo procedūru kopumā, tās norisi un īpatnības, kā arī – vajadzības gadījumā – tādus valsts tiesu sistēmas pamatā esošos principus kā tiesību uz aizstāvību aizsardzība, tiesiskās drošības princips un pareiza tiesvedības norise. Tomēr tiesvedības īpatnības nevar būt faktors, kas varētu ietekmēt atbilstoši Direktīvas 93/13 normām patērētājiem nodrošināmo tiesību aizsardzību (spriedums, 2022. gada 17. maijs, *Impuls Leasing România*, C-725/19, EU:C:2022:396, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Paturot to prātā, Tiesa tāpat ir atzinusi, ka efektivitātes principa ievērošana nevar sniegties tiktāl, ka tiek pilnībā atsvērta patērētāja absolūta pasivitāte (spriedumi, 2009. gada 6. oktobris, *Asturcom Telecomunicaciones*, C-40/08, EU:C:2009:615, 47. punkts, un 2025. gada 24. jūnijs, *GR REAL*, C-351/23, EU:C:2025:474, 58. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

44 Turklāt dalībvalstu pienākums nodrošināt to tiesību efektivitāti, kuras tiesību subjektiem izriet no Savienības tiesībām, tostarp attiecībā uz tiesībām, kas izriet no Direktīvas 93/13, ietver prasību nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas paredzēta šīs direktīvas 7. panta 1. punktā un nostiprināta arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā (spriedums, 2024. gada 9. aprīlis, *Profi Credit Polska* (Tiesvedības, kurā pasludināts galīgs spriedums, atjaunošana), C-582/21, EU:C:2024:282, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Šajā lietā no iesniedzējtiesas nolēmuma redzams, ka maksātnespējas tiesai ir saistošs bankrota lietu tiesneša apstiprinātais prasījumu saraksts, tādēļ šī tiesa pati nevar izdarīt ar prasījumu esību saistītus faktu konstatējumus, lai sagatavotu kreditoru prasījumu atmaksas plānu. Iesniedzējtiesas skatījumā vienīgais tās rīcībā esošais līdzeklis, lai izvērtētu to noteikumu iespējamo negodīgumu, kas ietverti līgumā, no kura izriet maksātnespējas administratora sagatavotajā un bankrota lietu tiesneša apstiprinātajā prasījumu sarakstā iekļautais prasījums, ir lūgt bankrota lietu tiesnesim izskatīt gan šos līguma noteikumus, gan nepieciešamību pēc savas ierosmes grozīt šo sarakstu.

46 No tā arī izriet, ka maksātnespējas tiesas pienākums iesaistīt bankrota lietu tiesnesi kavē maksātnespējas procedūras pabeigšanu un paildzina maksātnespējīgās personas nestabilo finanšu stāvokli, jo maksātnespējas masa visas procedūras laikā tiek nepārtraukti papildināta ar ieturējumiem no maksātnespējīgās personas darba algas. Procedūras paildzināšana tādējādi var atturēt maksātnespējīgo personu no savu tiesību izmantošanas, lai pieprasītu no Direktīvas 93/13 izrietošo aizsardzību.

47 Kā iesniedzējtiesa paskaidrojusi atbildē uz Tiesas lūgumu sniegt paskaidrojumus saskaņā ar Tiesas Reglamenta 101. pantu, maksātnespējīgā persona parasti ir ieinteresēta iespējami ātrāk pabeigt maksātnespējas procedūru. Proti, sagatavojot prasījumu atmaksas plānu, ar ko tiek izbeigta šī procedūra, maksātnespējas tiesa var ņemt vērā maksātnespējīgā parādnieka personisko situāciju, viņa izdevumus un nepieciešamību nodrošināt viņam tuvo personu vajadzības, un vairumā gadījumu ikmēneša summa, kas maksātnespējīgajai personai jānovirza parādu atmaksai, procedūras beigās tiek noteikta mazākā apmērā nekā šajā procedūrā veiktais ieturējums no darba algas. Tādēļ, lai izvairītos no maksātnespējas procedūras paildzināšanas, maksātnespējīgā persona var būt spiesta nepieprasīt no Direktīvas 93/13 izrietošo aizsardzību un piekrist tādam prasījumu atmaksas plānam, kurā ietverts arī prasījums, kas izriet no līguma, kurā varētu būt negodīgi noteikumi.

48 Tāpat jākonstatē, ka saskaņā ar Tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos iekļauto informāciju risks, ka maksātnespējīgā persona maksātnespējas procedūrā var nenorādīt uz līguma noteikuma negodīgumu, ir ne vien tajā šīs procedūras posmā, kas norisinās maksātnespējas tiesā, bet gan visos minētās procedūras posmos. Proti, norādot uz līgumā, no kura izriet prasījums, ietverta noteikuma negodīgumu, šīs procedūras pabeigšana katrā ziņā tiek paildzināta.

49 Jāuzsver, ka aizsardzība, kas ar Direktīvu 93/13 piešķirta patērētājiem, attiecas arī uz gadījumiem, kad patērētājs, kurš ar pārdevēju vai piegādātāju noslēdzis līgumu, kurā ietverts negodīgs noteikums, nav norādījis, pirmkārt, uz to, ka šis līgums ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā, un, otrkārt, uz šī noteikuma negodīgo raksturu vai nu tādēļ, ka nezina savas tiesības, vai tādēļ, ka no atsaukšanās uz tām viņu ir atturējuši izdevumi, ko radītu prasības izskatīšana tiesā vai finansiālais slogs, kas tam būtu jāuzņemas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, *Kancelaria Medius*, C-495/19, EU:C:2020:431, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Tādēļ, ņemot vērā šī sprieduma 45.–47. punktā minētos apstākļus, jāsecina, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kas var atturēt maksātnespējīgo personu no savu tiesību izmantošanas, lai pieprasītu no Direktīvas 93/13 izrietošo aizsardzību, var pārmērīgi apgrūtināt šīs direktīvas piemērošanu minētajā procedūrā.

51 Lietderības labad vēl jāprecizē, ka tiesības uz patērētāju efektīvu aizsardzību ietver arī tiesības atteikties atsaukties uz savām tiesībām, un tādējādi valsts tiesai attiecīgā gadījumā jāņem vērā patērētāja paustā griba, ja, apzinoties, ka negodīgais noteikums nav saistošs, patērētājs tomēr norāda, ka viņš iebilst pret to, ka tas tiek ignorēts, tādējādi dodot brīvu un apzinātu piekrišanu attiecīgajam noteikumam (spriedums, 2020. gada 9. jūlijs, *Ibercaja Banco*, C-452/18, EU:C:2020:536, 25.–28. punkts un tajos minētā judikatūra).

52 Nekas Tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos neļauj uzskatīt, ka maksātnespējīgā persona šajā lietā būtu brīvi un apzināti atteikusies no tiesībām atsaukties uz aizsardzību, kas tai paredzēta Direktīvā 93/13. Kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 88. punktā, to, ka maksātnespējīgā

persona, kuru minētajā procedūras posmā nepārstāvēja advokāts, atzina maksātnespējas administratoram iesniegtos prasījumus un neiesniedza iebildumus bankrota lietu tiesnesim, nevar uzskatīt par norādi uz brīvu un apzinātu atteikšanos no šīs aizsardzības.

53 Turklāt tādā situācijā kā pamatlietā maksātnespējīgās personas attieksmi nevar kvalificēt kā pilnībā pasīvu šī sprieduma 43. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē. Proti, kā izklāstīts šī sprieduma 28. punktā, minētā persona maksātnespējas tiesā, šajā gadījumā – iesniedzējtiesā, bija norādījusi, ka pamatlietā aplūkotajā hipotekārā kredīta līgumā ir ietverti negodīgi noteikumi.

54 Ņemot vērā tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai sniegtos M.K. argumentus par to, ka bankrota lietu tiesneša apstiprinātajam prasījumu sarakstam ir *res judicata* spēks, tāpat jāuzsver, ka šis apstāklis ne vienmēr liedz maksātnespējas tiesai pēc savas ierosmes pārbaudīt līgumā, no kura izriet minētajā sarakstā iekļautais prasījums, ietverto noteikumu iespējamo negodīgumu.

55 Kā nospriedusi Tiesa, pienākums pēc savas ierosmes veikt šādu pārbaudi ir pamatots ar to sabiedrības interešu būtību un nozīmīgumu, kuras ir patērētājiem ar Direktīvu 93/13 piešķirtās aizsardzības pamatā, tādēļ šajā direktīvā prasītā līguma noteikumu iespējamā negodīguma efektīva pārbaude nevarētu tikt nodrošināta, ja *res judicata* spēks būtu arī nolēmumiem, kuros šāda pārbaude nav atspoguļota (spriedums, 2022. gada 17. maijs, *Ibercaja Banco*, C-600/19, EU:C:2022:394, 50. punkts).

56 Attiecīgi, tā kā šajā lietā nav izvērtēts to noteikumu negodīgums, kas ietverti līgumā, no kura izriet bankrota lietu tiesneša apstiprinātajā prasījumu sarakstā iekļautais prasījums – tomēr tas kopumā ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – maksātnespējas tiesai atbilstoši Direktīvai 93/13 ir jāizvērtē šo noteikumu iespējamais negodīgums, kā arī jāizdara no tā nepieciešamie secinājumi.

57 Situācija varētu būt citāda vien tad, ja bankrota lietu tiesnesis būtu nepārprotami norādījis, ka ir izvērtējis pamatlietā aplūkoto līguma noteikumu negodīgumu un šajā pārbaudē – par kuru sniegts vismaz īss pamatojums – nav atklāts neviens negodīgs noteikums, vajadzības gadījumā arī precizējot, ka šādas pārbaudes rezultātā izdarītais tiesneša vērtējums vairs nevarēs tikt apstrīdēts, ja paredzētajā termiņā netiks celta prasība (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2022. gada 17. maijs, *Ibercaja Banco*, C-600/19, EU:C:2022:394, 51. punkts).

58 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, lasot tos efektivitātes principa gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka, tiklīdz tiesu iestāde fizisku personu maksātnespējas lietās ir apstiprinājusi prasījumu sarakstu, neizvērtēdama attiecīgā līguma noteikumu iespējamo negodīgumu, un maksātnespējas tiesā ir uzsākta procedūra, minētais saraksts maksātnespējas tiesai ir saistošs un tādēļ tā nevar nedz izvērtēt kredītlīgumā, uz kuru balstīts minētajā sarakstā iekļautais prasījums, ietverto noteikumu negodīgumu, nedz grozīt šo sarakstu, bet tai ir jāaptur tiesvedība un jānodod jautājums par šo noteikumu iespējamo negodīgumu izskatīšanai attiecīgajai tiesu iestādei.

Par otro jautājumu

59 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā fizisku personu maksātnespējas procedūrās maksātnespējas tiesai nav paredzēta iespēja noteikt pagaidu pasākumus, lai noregulētu maksātnespējīgās personas situāciju līdz tam brīdim, kad tiks izvērtēts

to noteikumu negodīgums, kas ietverti kredītlīgumā, no kura izriet prasījums, kas, nepārbaudot attiecīgā līguma noteikumu iespējamo negodīgumu, iekļauts citas tiesu iestādes apstiprinātā prasījumu sarakstā.

60 Vispirms jāatgādina, pirmkārt, ka Direktīvas 93/13 6. panta 1. punktā dalībvalstīm noteikts pienākums nodrošināt, lai negodīgi līguma noteikumi patērētājam nebūtu saistoši, un nav nepieciešams, lai patērētājs iepriekš šādus noteikumus būtu sekmīgi apstrīdējis, celdams prasību. No tā izriet, ka valsts tiesām jāatturas piemērot negodīgus noteikumus, lai tie neradītu saistošas sekas patērētājam, izņemot gadījumu, kad patērētājs pret to iebilst (spriedums, 2023. gada 15. jūnijs, *Getin Noble Bank* (Aizdevuma līguma izpildes apturēšana), C-287/22, EU:C:2023:491, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 Tāpat, kā norādīts šī sprieduma 39. punktā, atbilstoši Direktīvas 93/13 7. panta 1. punktam dalībvalstīm kopumā jānodrošina, ka patērētāju un konkurentu interesēs pastāv adekvāti un efektīvi līdzekļi, lai novērstu negodīgu noteikumu ilgstošu izmantošanu pārdevēju vai piegādātāju ar patērētājiem noslēgtos līgumos.

62 Otrkārt, kā izriet no šī sprieduma 40. punkta, Direktīvā 93/13 paredzētā patērētāju aizsardzības īstenošanas kārtība atbilstoši dalībvalstu procesuālās autonomijas principam un ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus jānosaka dalībvalstu iekšējā tiesību sistēmā.

63 Runājot par līdzvērtības principu, Tiesai nav pamata apšaubīt pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma atbilstību šim principam tādēļ, ka tajā maksātnespējas tiesai nav paredzēta iespēja noteikt pagaidu pasākumus, lai nodrošinātu maksātnespējīgās personas aizsardzību maksātnespējas procedūrā.

64 Attiecībā uz efektivitātes principu un kā būtībā uzsvērts šī sprieduma 42. punktā, jānorāda – tas, vai valsts tiesiskais regulējums padara neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtina Savienības tiesību piemērošanu, jāvērtē, ņemot vērā visu attiecīgo procedūru kopumā, tās norisi un īpatnības.

65 Ievērojot iepriekš minēto – it īpaši saistībā ar to, kādos apstākļos valsts tiesai var būt jānosaka pagaidu pasākumi, lai nodrošinātu Direktīvas 93/13 piemērošanas efektivitāti – jāuzsver, ka šādu pasākumu nepieciešamība jāizvērtē, ņemot vērā Direktīvas 93/13 mērķi nodrošināt augstu patērētāju aizsardzības līmeni (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 25. novembris, *Banca B.*, C-269/19, EU:C:2020:954, 37. punkts).

66 Tādējādi valsts tiesai jābūt iespējai noteikt pagaidu pasākumus, lai nodrošinātu to tiesību pilnīgu iedarbīgumu, kas patērētājam izriet no Direktīvas 93/13.

67 Tiesa šajā kontekstā citstarp ir nospriedusi, ka patērētājiem ar šo direktīvu, it īpaši ar tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu nodrošinātā aizsardzība nozīmē, ka valsts tiesai, kurai ir kompetence izvērtēt līguma noteikuma negodīgumu, jābūt iespējai noteikt piemērotu pagaidu pasākumu, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu tā nolēmuma pilnīgu iedarbīgumu, kas tiks pieņemts par līguma noteikumu negodīgumu (spriedums, 2023. gada 15. jūnijs, *Getin Noble Bank* (Aizdevuma līguma izpildes apturēšana), C-287/22, EU:C:2023:491, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

68 Tāpat šādus pasākumus var būt nepieciešams noteikt, piemēram tad, ja pastāv risks, ka patērētājs, kamēr norisināsies tiesvedība, kuras ilgums var būt ievērojams, maksās lielākus ikmēneša maksājumus nekā tie, kas faktiski būtu jāmaksā attiecīgā noteikuma atcelšanas gadījumā, un, ja

tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu tā nolēmuma pilnīgu iedarbīgumu, kas tiks pieņemts par līguma noteikumu negodīgumu (spriedums, 2023. gada 15. jūnijs, *Getin Noble Bank* (Aizdevuma līguma izpildes apturēšana), C-287/22, EU:C:2023:491, 42. un 43. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

69 Šajā ziņā no iesniedzējtiesas nolēmumā ietvertajām norādēm, pirmkārt, izriet, ka maksātnespējas tiesai atbilstoši pamatlietā aplūkotajam valsts tiesiskajam regulējumam nav iespējas noteikt pagaidu pasākumus, lai atvieglotu maksātnespējīgās personas finanšu stāvokli, kamēr tiek izvērtēts līguma noteikuma iespējamais negodīgums. Lai gan ir tiesa, ka maksātnespējīgā persona līdz maksātnespējas procedūras beigām nesegs bankrota lietu tiesneša apstiprinātajā prasījumu sarakstā iekļautos prasījumus, tomēr maksātnespējīgajai personai minētās izvērtēšanas laikā ir jāturpina veikt iemaksas maksātnespējas masā, balstoties uz tādu prasījumu sarakstu, kurā var būt iekļauts arī no šāda noteikuma izrietošs prasījums. Kā minēts šī sprieduma 46. punktā, tā kā, norādot uz līguma noteikuma negodīgumu, maksātnespējas procedūra var ieilgt, maksātnespējīgā persona var tikt atturēta no savu tiesību izmantošanas, lai pieprasītu no Direktīvas 93/13 izrietošo aizsardzību. Otrkārt, no iesniedzējtiesas paskaidrojumiem izriet, ka, ņemot vērā maksātnespējas masā līdz šim iemaksāto līdzekļu apmēru un maksātnespējīgās personas parādu summu, šobrīd izskatāmajā lietā šie līdzekļi var būt pietiekami, lai apmierinātu minētajā sarakstā iekļautos prasījumus, izņemot G. bankas prasījumu.

70 Šādos apstākļos, un kā iesniedzējtiesa būtībā paskaidrojusi atbildē uz šī sprieduma 47. punktā minēto lūgumu sniegt paskaidrojumus, jāsecina, ka pagaidu pasākums, kura mērķis ir samazināt no maksātnespējīgās personas darba algas veiktos ieturējumus līdz tam brīdim, kad tiks pieņemts lēmums, ar kuru tiks noslēgta līguma noteikuma negodīguma pārbaude, var būt nepieciešams, lai garantētu ar Direktīvu 93/13 nodrošināto aizsardzību, kā arī no tās izrietošo efektīvu tiesību aizsardzību tiesā; tomēr tas jāizvērtē iesniedzējtiesai.

71 Veicot šo vērtējumu, iesniedzējtiesai citstarp jānoskaidro, vai tādu pagaidu pasākumu noteikšana, kuri ietver no maksātnespējīgās personas darba algas veikto ieturējumu samazinājumu, ir nepieciešama, lai nodrošinātu šai maksātnespējīgajai personai aizsardzību, kas tai piešķirta ar Direktīvu 93/13. Šajā ziņā, kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 104. punktā, šai tiesai būs jāņem vērā visi nozīmīgie lietas apstākļi, citstarp to, vai ir pietiekamas norādes, ka attiecīgie līguma noteikumi ir negodīgi, konkrēto iespēju, ka maksātnespējas masas apmērs jau ir pietiekams, lai apmierinātu prasījumus, vajadzības gadījumā izņemot strīdīgo prasījumu, kā arī maksātnespējīgās personas finanšu stāvokli un risku, ka nāksies samierināties ar to, ka tiek pagarināta procedūra, kuras rezultātā līdz maksātnespējas procedūras beigām var nepamatoti pasliktināties tās finanšu stāvoklis.

72 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, lasot tos efektivitātes principa gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā fizisku personu maksātnespējas procedūrās maksātnespējas tiesai nav paredzēta iespēja noteikt pagaidu pasākumus, lai noregulētu maksātnespējīgās personas situāciju līdz tam brīdim, kad tiks pieņemts lēmums, ar kuru tiks noslēgta to noteikumu negodīguma pārbaude, kas ietverti kredītlīgumā, no kura izriet prasījums, kas, nepārbaudot attiecīgā līguma noteikumu iespējamo negodīgumu, iekļauts citas tiesu iestādes apstiprinātā prasījumu sarakstā.

Par tiesāšanās izdevumiem

73 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, lasot tos efektivitātes principa gaismā,**

   jāinterpretē tādējādi, ka

   tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka, tiklīdz tiesu iestāde fizisku personu maksātnespējas lietās ir apstiprinājusi prasījumu sarakstu, neizvērtēdama attiecīgā līguma noteikumu iespējamo negodīgumu, un maksātnespējas tiesā ir uzsākta procedūra, minētais saraksts maksātnespējas tiesai ir saistošs un tādēļ tā nevar nedz izvērtēt kredītlīgumā, uz kuru balstīts minētajā sarakstā iekļautais prasījums, ietverto noteikumu negodīgumu, nedz grozīt šo sarakstu, bet tai ir jāaptur tiesvedība un jānodod jautājums par šo noteikumu iespējamo negodīgumu izskatīšanai attiecīgajai tiesu iestādei.

2) **Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts, lasot tos efektivitātes principa gaismā,**

   jāinterpretē tādējādi, ka

   tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā fizisku personu maksātnespējas procedūrās maksātnespējas tiesai nav paredzēta iespēja noteikt pagaidu pasākumus, lai noregulētu maksātnespējīgās personas situāciju līdz tam brīdim, kad tiks pieņemts lēmums, ar kuru tiks noslēgta to noteikumu negodīguma pārbaude, kas ietverti kredītlīgumā, no kura izriet prasījums, kas, nepārbaudot attiecīgā līguma noteikumu iespējamo negodīgumu, iekļauts citas tiesu iestādes apstiprinātā prasījumu sarakstā.

[Paraksti]